

TYGODNIK

PETERSBURSKI

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we **WTORKI** i **PIĄTKI**. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazei Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena **ROCZNA** w Rosyji z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. **POZROCZNA** 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{8}{20}$ PAŹDZIERNIKA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{7}{19}$ PAŹDZIERNIKA.

Przez Rozkazy dzienne CESARSKIE w Wydziale Wojskowości, z dnia 2 Października Naczelnik 1 okręgu wojennego kozaków Orenburskich, Pulkownik baron *Viettinghoff* 2, mianowany Jenerał-majorem i Dowodzącym linią Syr-Daryi, z pozostał. w jeździe; — 3 tegoż m. liczący się w jeździe i przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Jenerał-major *Radiszczew*, z powodu interessów domowych otrzymuje dymisją z mandurem.

Reskrypt CESARSKI

na imię Naczelnika Głównego Sztabu J. C. Mości, *Finlandzkiego Jenerał-Gubernatora, Jenerał-Adjutanta, Admirała, Jego Światłości Xięcia Mienszikowa.*

Xiążę *Alexandrze*, synu *Sergjusza*. Przez Ukaz do Rządzącego Senatowi i przez Rozkazy dzienne do Armii i Flotty wydane, mianowaliśmy was Głównodowodzącym wojennymi, lądowymi i morskimi siłami, w Krymie znajdującymi się, z pozostawieniem przy dotychczasowych godnościach i obowiązkach i nadaliliśmy wam wszystkie prawa, władze i prerogatywy, Głównodowodzącemu Armiją w czasie wojny udzielone Ustawą z dnia 5 Grudnia 1846 roku, poddawszy oraz pod wasze zwierzchnictwo, z temiż prawami Głównodowodzącego, Krymski półwysep. Mamy przekonanie, że z rozszerzeniem waszych praw i władzy, usprawiedliwicie w zupełności położone w was zaufanie NASZE.

Pozostajemy na zawsze ku wam przychylni.

Na oryginalne własną J. C. Mości ręką podpisano:

MIKOŁAJ.

Gatczyno, 30 Września 1854 roku.

Ukaz CESARSKI do Rządzącego Senatowi, z dnia 30 Września.

„Zamianowawszy Naczelnika Głównego NASZEGO Sztabu Marynarki, *Finlandzkiego Jenerał-Gubernatora, Jenerał-Adjutanta Xięcia Mienszikowa* Głównodowodzącym wojennymi lądowymi i morskimi siłami, w Krymie znajdującymi się, z pozostawieniem go w dotychczasowych obowiązkach i godnościach, nadajemy mu, Jenerał-Adjutantowi Xięciu *Mienszikow* prawa, władzę i prerogatywy, służące Głównodowodzącemu Armiją w czasie wojny, z mocy Ustawy o zarządzie Armijami z dnia 5 Grudnia 1846 roku. Zarazem Rozkazujemy poddać pod jego, Jenerał-Adjutanta Xięcia *Mienszikowa* zwierzchnictwo, z prawami Głównodowodzącego Armiją w czasie wojny, Krymski półwysep. Rządzący Senat nie zaniecha wydać stosowne, ku wykonaniu niniejszego rozporządzenie.

— P. Minister Sprawiedliwości, obwieścił Rządzącemu Senatowi, w dniu 26 Września, co następuje:

1.) S.-Petersburską guberniją, przez Najwyższy Ukaz, dany Rządzącemu Senatowi 21 Lutego bieżącego roku, ogłoszoną za zostającą na stopie wojennej i poddaną pod zwierzchnictwo JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Głównodowodzącego korpusami Gwardyi i Grenadyerów, po odjeździe J. C. WYSOKOŚCI do wojsk, będących w marszu, poddać, na czas nieobecności J. C. WYSOKOŚCI, pod zwierzchnictwo S.-Petersburskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, Jenerała piechoty *Szulgina*.

2.) Z poddaniem tej gubernii pod jego zwierzchnictwo, powierzyć też jemu naczelnictwo, pod względem wojskowości, nad Strażą Celną i innymi komendami, nie poddanymi pod władzę Dowodzącego pozostałymi w Petersburgu i okolicach wojskami, Jenerał-Adjutantowi *Arbuzow*.

3.) Jenerałowi piechoty *Szulginowi*, w pełnieniu poleconego mu niniejszym Rozkazem obowiązku, udzielić prawa Dowodczy Oddzielnego korpusu, na zasadzie Ustawy dla zarządu Armijami, z dnia 5 Grudnia 1846 roku wydanej.

MOSKWA, 30 Września. Wczora, o godzinie 2 po południu, przybyli z Petersburga do tutejszej stolicy JJ. CC. WYSOKOŚCI WW. XIĄŻĘTA MIKOŁAJ MIKOŁAJOWICZ i MICHAŁ MIKOŁAJOWICZ i tegoż dnia, o godzinie 6 po południu, wyjechali z Moskwy traktem do Tuły.

(Gaz. Pol. Mosk.)

NOWINY Z KRYMU.

Od Jenerał-Adjutanta Xięcia *Mienszikowa* odebrano doniesienia, że od 27 po 30 Września, w okolicach Sewastopola względne położenie naszych wojsk i nieprzyjaciela nie zmieniło się. W ciągu tych dni żadne z obu stron nie zasłydziało.

(R. I.)

Gazeta *Kaukaz* donosi o zasłydm zgonie Carówny Inerytyńskiej *Maryi Arczyłowny*, matki Xięcia *Jana Andronikowa*, bohatera bitw pod *Achałcych* i *Czołok*. Carówna umarła w *Tyflisie*, 10 Września, mając 86 lat wieku.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 3 Października pozostawało chorych 18 — w ciągu doby zachorow. 1 — wyzdr. 0 — umarł 0 — po 4 Października pozostało chorych 19.

W ciągu doby zachor. 1 — wyzdr. 0 — umarł 1 — po 5 Października pozostało chorych 19.

W ciągu doby zachor. 0 — wyzdr. 4 — umarł 1 — po 6 Października pozostało chorych 14.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 30 Września (12 Października.)

ROZKAZY DO ZARZĄDU CYWILNEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Dnia 26 Sierpnia 1854 roku.

Posunięty za wysługę lat, z Radcy Honorowego na Assessora Kollegjalnego, pełniący obowiązki Głównego Archiwisty w Wydziale Górnictwa przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu *Kruszyński*; ze starszeństwem od 16 Maja 1853 roku.

Z dnia 10 (22) Września 1854 roku.

Przez rozporządzenia Komisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Właściciel dóbr *Antoni Bogatko* Radcą Dyrekcji Ubezpieczeń w powiecie *Mławskim*; Właściciel nieruchomości miejskiej *Karol Baum*, Radcą Dyrekcji Ubezpieczeń w powiecie *Augustowskim Okręgu Dąbrowskim*, i Właściciel dóbr *Edward Doliwa*, Radcą Dyrekcji

Ubezpieczeń w powiecie *Augustowskim Okręgu Biebrzańskim*.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Kontroler 2-gi Kasy Gubernijalnej *Warszawskiej*, Radca Honorowy *Józef Jeziński*, pełn. obow. Kontrolera 1-go tejże Kasy; Rachmistrz Rządu Gubernijalnego *Warszawskiego* *Bolesław Wyszacki*, pełn. obow. Kontrolera 2 Kasy Gubernijalnej *Warszawskiej*; Assystent Kasy Gubernijalnej *Radomskiej* *Adam Mirewicz*, pełn. obow. Adjunta funduszów emerytalnych tamże; Kancellista *Leopold Rajkowski*, pełn. obow. Assystenta Kasy Gubernijalnej *Radomskiej*; Rewizor *Okopów Warszawskich*, Radca Honorowy *Józef Sztemborski*, pełn. obow. Kontrolera Skarbowego powiatu *Płockiego*; Pomocnik Rewizora Skarbowego Okręgu *Włocławskiego* *Marceli Rzeszotarski*, pełn. obow. Kontrolera w powiecie *Kalwaryjskim*; Kontroller 2 Kasy Urzędu Konsumcyjnego miasta *Warszawy* *Józef Cieszewski*, pełn. obow. Rewizora *Okopów Warszawskich*; b. Assesor Prawny przy Urzędzie Konsumcyjnym miasta *Warszawy* *Jan Sawicki*, pełn. obow. Pomocnika Rewizora Skarbowego w Okręgu *Włocławskim*; spadły z etatu *Poborca Komory Niezdara* *Felix Dobrzelewski*, pełn. obow. Kontrolera 2 Urzędu Konsumcyjnego miasta *Warszawy*.

Przeniesieni, dla dobra służby: Kontroler powiatu *Kalwaryjskiego*, Sekretarz Prowincjalny *Michał Sulnicki*, na pełniący obowiązki Kontrolera powiatu *Maryampolskiego* i Pomocnik Rewizora Skarbowego powiatu *Płockiego* *Juljan Roman*, na pełn. obow. Pomocnika Rewizora Skarbowego powiatu *Sandomierskiego*.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, powziąwszy z raportu *JO. Xięcia Namiestnika Królestwa* wiadomość, o złożonej, przez *Marszałka Szlachty gubernii Warszawskiej* hrabiego *Uruskiego*, ofercie na rzecz rannych wojskowych niższych stopni armii *nad-Dunajskiej*, w kwocie 1000 rub. sr. NAJWYŻEJ rozkazać raczył kwotę powyższą wnieść do kapitału *Inwalidów*, a ofiarującemu takową, oświadczyć podziękowanie *J. C. Mości*.

— Rada Administracyjna Królestwa postanowiła, że następne osoby zbiegłe z kraju w roku 1848 a mianowicie: 1) *Lubomir Fernezi* syn adwokata z miasta *Lublina*; 2) *Józef Kwiatkowski*, i 3) *Franciszek Malinowski* urodzeni w gubernii *Warszawskiej*, którzy mieli udział w powstaniu *Węgierskim*, jako też, 4) *Józef Wysocki* mieszkaniec miasta *Hrubieszowa*, i 5) *Franciszek Janowski*, z miasta *Łasku* w gubernii *Warszawskiej*, którzy się znajdują na liście Członków *Towarzystwa Demokratycznego Polskiego* w *Paryżu*, uznani są za wygnańców i ulegają karze konfiskaty majątku, bądź już zaskwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mogącego, a to wedle prawideł postanowieniem z dnia 2 (14) *Kwietnia 1835* roku wskazanych.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

TURCYA.

Podług listów z Bucharestu, 3 Października do gazety *Freudenblatt*, generał Canrobert, po zgonie marszałka de St. Arnaud, objął tylko dowództwo nad francuzkami wojskami, ale naczelne dowództwo całej armii, składającej Krymską wyprawę, przeszło na lorda Raglan.

— Piszą z Warny, 30 Września, że wszystkie transporta wojsk, amunicyi i żywności, kierują się obecnie do Balaklawy.

— Korrespondencya z Belgradu, 2 Października do *Korrespondencyi Pruskiej*, (Gazety urzędowej), zapewnia, że wiadomości, rozpuszczone tak przez Azis-beya, jak i przez Konsula francuzkiego o mniemanych tryumfach armii sprzymierzonej w Krymie, pograżyły kraj cały w głębokie strąpienie, albowiem Serbowie wszystkich klas uważają rossyan, za obrońców swej wiary i swobód. Zresztą wszyscy, nawet z orszaku Xiccia, byli przekonani, że rossyanie dla tego jedynie dopuścili wojska sprzymierzone do wylądowania w Krymie, iżby je wciągnąć w zasadzkę.

— Wojska nowonadesłane z Egiptu, udały się wprost do Balaklawy.

— 5 Października Xiążę Stirbey odbył swój wjazd do Bucharestu i był przyjęty w swoim pałacu od hrabi Coronini'ego z całym Sztabem, oraz władzami cywilnymi i wojskowemi Walaehii.

— *Zeit* pisze: «Jak są ogromne koszta, ponoszone przez każdą ze stron wojujących w obecnej wojnie, można sobie ztąd wnieść, że sama tylko Turcyja, na swoją część, wydatkowała dotąd 3,000 milionów piastrow.

— Gazeta Śląska donosi, że podług zgodnych doniesień ze Stambułu i Warny, z dnia 30 Września, Omer-pasza odebrał rozkaz wyruszenia niezwłocznie ze swą armiją, na poparcie działań sprzymierzeńców w Krymie.

— Wiadomości z Galatz 1 Października (pisze *Freudenblatt*) nie zostawiają wątpliwości o przygotowaniach Omer-paszy ku zaczepnym krokom przeciw Bessarabii. Od dni już ośmiu, korpus zebrany w Szumli kieruje się ku wałowi Trajana. Cała flotyła turecka zgromadza się w Hirsowa; przeznaczona jest ona do przewiezienia do Galatz lewego skrzydła armii Serdara, albowiem Galatz będzie służył za punkt wyjścia w działaniach nad Prutem. Środek ma działać przeciw Izmailowi, podczas kiedy prawe skrzydło dążyć ma do połączenia się ze sprzymierzonymi na pozycyi, zajmowanej przez nich pod Sulina. (Te wiadomości zdają się być sprzeczne z temi, któreśmy dali, o opuszczeniu przez turków Galatz i Izmailu).

— Podług doniesień ze Scutari 1 Października miało miejsce 30 Września krwawa bitwa pod Spuz, między Turkami i montenegrinami. Strata z obu stron jest znaczna. Montenegrini zostali zmuszeni do odwrotu.

WALACHIIA. Depesza telegraficzna z Wiednia, 9 Października donosi, że turcy opuścili Galatz i Braikow, i że te miasta zostały zajęte przez wojska austriackie.

NOWINY Z MORZA CZARNEGO. Gazeta *Korrespondencya Austriacka*, podług listów z Odessy, donosi, że burze równonocne w tych stronach zaczęły się 26 Września.

— Podług szczegółów odbieranych o bitwie pod Alma, sprzymierzeńcy, pomimo to iż siły ich były dwakroć liczniejsze, spotkali opór, który, zdaniem oficerów angielskich i francuzkich, chlubnie świadczy o dobrym duchu i wybornym stanie wojsk rossyjskich w Krymie, co też potwierdza i poniesiona przez armiją sprzymierzoną strata, która, w zabitych i rannych, dochodzi do 4,000 ludzi.

Morning Chronicle daje następne cyfry tej straty: angiłków zginęło: żołnierzy 1,895, oficerów 96, sierżantów 114, dobośzów 23 — francuzów: żołnierzy 1,400 oficerów 60.

Gazeta Triestska pisze co następuje o bitwie pod Alma: «Po pięcio-godzinnej bitwie, armija rossyjska, ochraniana jazdą, opuściła pozycyą w najdoskonalszym porządku. Podług wiarogodnych doniesień, jeden z adjutantów lorda Raglan dostał się w niewolą do rossyan.» (P. P.)

HISZPANIIA.

Gazeta *Nacion* następnie opisuje, co zaszło między Królową Izabellą i Ministrami, z powodu Manifestu Królowej Maryi Krystyny, (o którym donieśliśmy w Tygodniku),

«Przestraszona krokiem przedsięwziętym przez Swą Matkę, Królowa Izabella postanowiła oddać dokument tym Ministrom, którzy natenczas znajdowali się w Pardo. Podając ten akt, gdy uczucie godności Królewskiej przemagało w niej nad uczuciami córki, Królowa nie mogła się wstrzymać od łez. P. Santa Cruz, jeden z obecnych Ministrów, przełożył z uniżonością Królowej, że Rada Ministrów powinaby dojrzałe obmyślić co przedsięwziąć wypada w tak ważnej okoliczności; że usuwając Maryą Krystynę z kraju, Gabinet przewidywał wszystkie, ztąd wyniknąć mające następstwa, i za które odpowiedzialność przyjął na siebie, że w każdym razie, usunięcie to zasługuje raczej na wdzięczność, niż na gniew Królowej Matki.

«Królowa odpowiedziała, że jest nie tylko zadowolona, ale i wdzięczna za uczciwe i zacne w tym względzie znalezione się Ministrów.»

— Zdaje się iż Rząd postanowił nie skrywać przed Publicznością Manifestu Królowej Krystyny; akt ten bowiem jest przedmiotem polemiki pó wszystkich gazetach.

Madryt, 4 Października. (Przez telegraf.) Gazeta urzędowa zawiera Dekret uwolniający od urzędu Gubernatora Barcelony P. Madoz.

Wybory już się rozpoczęły.

Wszystkie gazety Madrytskie wzywają wyborców do głosowania, prócz *Espana*, która owszem prosi ich, iżby się całkiem wstrzymali od wyborów.

— Podług kadru jeneralnego armii, podanego do bu-

dżetu na rok 1855, siła zbrojna Hiszpanii dzieli się następująco: piechota 46,000, artyllerya 10,500, inżynjerya 2,400, jazda 11,000, w ogóle 70,000 ludzi. W to obrachowanie nie wchodzi gwardya obywatelska, która pozostanie na stopie dotychczasowej. (G. P.)

ANGLIJA.

LONDYN, 9 Października. Jeżeli mamy wierzyć wiadomościom przesłanym z Londynu do gazety *Presse* (Paryskiej), Gabinet Angielski miał zawrzeć z Austryą układ, ograniczający władzę dowodczy austriackiego w Xięztwach nad Dunajskich, do wyłącznego zarządu armii. Co do zarządu samego kraju, ten będzie pozostawiony bez obcego wpływu Gospodarom i ich agentom, zupełnie niezależnym od jenerała austriackiego. Gazeta *Presse* sądzi, że Austrya nie będzie mogła odmówić tak słusznemu żądaniu, ale *Indépendance Belge* mniema przeciwnie, że kwestya ta spotka niemałe trudności. (J. de S.-P.)

FRANCYA.

PARYŻ, 10 Października. Monitor urzędowy donosi o zaszłej śmierci Marszałka de St. Arnaud, i o objęciu dowództwa nad armiją przez jenerała Canrobert.

— Depesza z Marsylii, podług doniesień z Konstantynopola z dnia 30 Września, odebranych przez statek *Sinai*, głosi, że do armii sprzymierzonej przybył oczekiwany przez nią oddział 8,000 jazdy (angielskiej, francuzkiej i tureckiej), i że jenerał Canrobert zamierzał 2 Października atakować warownie Sewastopolskie. (Wiadomo że tego nie uczynił).

— Gazeta „*Monitor Flotty*” pisze: «Jakośmy w ostatnich numerach donieśli, że pora roku zmusi wprędce eskadry sprzymierzone do opuszczenia morza Bałtyckiego. Okręty żaglowe wracają najpierwsze, ale w dacie naszych ostatnich wiadomości (4 Października), zostawiają jeszcze statki parowe, dla utrzymania blokady flott i portów rossyjskich. Większa część eskadry francuzkiej będzie zimowała w Cherbourg za powrotem z Bałtyku.»

— Okręt *Tilsit* zabrał na nowo swe działa niższych bateryj, które był złożył w przeszłym Lipcu, i tak uzbrojony udaje się na morze Bałtyckie.

— Królowa Marya Krystyna przybędzie niezwłocznie do swego zamku de la Malmaison, gdzie od dni kilku czynią się przygotowania do jej przyjęcia.

— Na Gieldzie dziś: (tel.) 4½ procentowe 98 fr. 50 centimów — 3 procentowe 76 fr. 25 centimów.

— W korespondencyi z Paryża do gazety Belgijskiej, z dnia 8 bież. m. czytamy: «W tej chwili Rząd kompletuje dywizyą Rzymską, która, jak się zdaje, będzie utrzymaną na stopie wojny.

— Jednocześnie, oboz południowy, z siedmiu, pomnożony został do czterestu tysięcy. Daleko jeszcze od tej cyfry do 50,000, pierwiastkowym Dekretem zamierzonej; wszakże i z tego obozu nieustannie wysyłają się posiłki do armii wschodniej.»

— Wiadomo teraz, że oficer francuzki, który się dostał w niewolę rossyjską w bitwie pod Alma, jest nie pułkownik Gaudy, ale hrabia de Lagondie, podpułkownik Sztabu francuzkiego, który się znajdował w charakterze Kommissarza przy Sztabie armii angielskiej.

— Obstalowane zostały dla armii 60,000 opończy z kapturem nowego kroju, które wdziewają się na pełny ubiór i uzbrojenie żołnierza; wielka liczba takich opończy postana już jest do armii wschodniej; cała przyszłoroczna wyprawa na morze Bałtyckie będzie opatrzona w ten ubiór, który ma ochraniać żołnierza od zimna i słoty.

— Dekretem 3 Października zniesione zostało cło od wywozu pijawek, które wynosiło 50 centimów od tysiąca.

(J. de S.-P.)

NIEMCY.

PRUSSY. Berlin, 9 Października. 6 b. m. Król Jmć przyjmował na posłuchaniu w zamku Bellevue, hrabię Esterhazy, przyslanego tu w missyi nadzwyczajnej i który wręczył J. K. Mości list własnoręczny Cesarza Jmci Franciszka Józefa. Pogioski, jakoby ten list zawierał odwołanie hrabi Esterhazego z Berlina, zdaniem Nowej Gazety Pruskiej nie zasługują na wiarę. — Dziś rano Król Jmć przybył z Sans-Souci i przydywał w zamku Bellevue na Radzie Ministrów.

— Cholera która w Memlu ukazała się 29 Sierpnia, jest dość łagodna; po 25 Września było nie więcej nad 130 przypadków, w tej liczbie 51 śmiertelnych. W dniach 28 i 29 Września nie było nowych chorych, tak iż miano nadzieję, że epidemija wprędce zniknie zupełnie.

— Król w czasie ostatniej bytności w Szląsku, ofiarował z własnej szkatuły na poratowanie tych co ucierpieli od powodzi, 10,000 talarów, a Królowa Jmć 1,000 talarów.

NOWINY Z BAŁTYKU. Depesza telegraficzna z Gdańska 8 Października donosi o przybyciu do tego portu statku parowego *Bulldog*, który opuścił flotty sprzymierzone pod wyspą Nargen, 3 b. m. Podług opowiadania oficerów tego statku, flotty szukając lepszej przystani, miały wrócić do Barösund i Ledsund. W zatoce Finlandskiej panowała straszliwa burza.

— Piszą z Hamburga, 7 Października do *Indépendance Belge*, że admirał Parseval Deschènes odebrał już w Kiel odpowiedź od Rządu Francuzkiego na swe zapytanie, czyli ma wracać do Bałtyku. Względny na niechybne niebezpieczeństwa, na które flotta byłaby na tém morzu, w obecnej porze wystawiona, przemogły w zdaniu Ministra Marynarki francuzkiej. Okręty, dokonawszy w Kiel potrzebne uaprawy i zaopatrzenia, wrócą do portów Francyi, nie biorąc w tym roku żadnego udziału w przedsięwzięciach sira Ch. Napiera na morzu Bałtyckim.

— Podług doniesień z Kiel, 9 Października do Nowej Gazety Pruskiej, admirał Plumridge przybył do tego Portu na okręcie śrubowym 120 działowym *Neptune*, prowadząc za sobą trzy inne linijowe okręty: *St. George*, *Monarch* i *Royal*

George. Nic nie było wiadomo o zamiarach admirała Napiera, którego eskadra w tej chwili jest bardzo uszczuplona.

— Według depeszy z Hamburga potwierdza się wiadomość, że okręty tak angielskie, jak francuzkie, zebrane w Kiel, nie pójdą na morze Bałtyckie, ale wrócą do swoich krajów. (G. P.)

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, 12 Października. Monitor dzisiejszy zawiera Dekret stanowiący, że pogrzeb Marszałka de St. Arnaud ma się odbyć kosztem Rządu, a zwłoki jego pochowane w hotelu Inwalidów.

Marszałek umarł z chronicznej piersiowej choroby. Zwłoki jego przywiezione już zostały do Marsylii i wylądowane ze wszelkimi honorami.

— Rząd Austriacki został wezwany do wyprowadzenia śledztwa o rozpuszczeniu przez telegraf Wiedeński fałszywej wiadomości o wzięciu Sewastopola.

— Ostatnie nowiny z Madrytu nie są pomyślne. Królowa pędzi dni swoje we łzach i nie przestaje oświadczać swoją chęć abdykowania. Ministrowie starają się wszelkimi siłami nie dopuścić jej do tej ostateczności.

— Monitor urzędowie dziś obwieszcza, że jest upoważniony do oświadczenia, iż Rząd Amerykański nigdy nie zamyslał o nabyciu Xięstwa Monaco i nie wchodził w żadne o to układy.

— Rozchodzi się wieść, że na miejsce Marszałka de St. Arnaud będzie mianowany nie Marszałek Vaillant, Minister Wojny, jak było głoszone, ale Marszałek Baraguey d'Hilliers.

Na Gieldzie dziś: $4\frac{1}{2}$ proc. 98 fr. 60 cent. — 3 procentowe 76 franków 35 centimów.

LONDYN, 12 Października. *Morning Chronicle* pisze, że w bitwie pod Alma 23 pułk angielski stracił wszystkich swoich oficerów prócz trzech. Jenerał Bonet jest w liczbie zabitych, pod jenerałem Brown zabito konia. Jeden jenerał angielski, zamieszkały w Bruxelli i który był pod Waterloo, mówi, że w tej sławnej bitwie Anglicy stracili mniej oficerów niż pod Almą.

— Rząd postanowił ufortyfikować wyspy Orkady.

— Na Gieldzie dziś: Konsolidy 95 $\frac{1}{2}$. — Rossyjskie 5 procentowe 96. — $4\frac{1}{2}$ procent. 85.

WIEDŃ. Piszą z Wiednia, 11 Października do Nowej Gazety Pruskiej: „Królowa Jmć Grecyi, mająca odbyć podróż po Niemczech, spodziewana jest do Wiednia. — Przybył tu pułkownik angielski P. Du Plat, mianowany do zostawania przy jenerale baronie Hess w takim charakterze, jak jenerał francuzki Létang.

— Cholera epidemiczna zjawiała się w Wiedniu. Po 5 Października było 290 przypadków, z których 148 śmier-

telnych. Odtąd epidemija wznaga się ciągle i w ostatnich czasach umierało dziennie po 50 osób.

— W Krakowie 4,000 ludzi pracują bez przerwy nad wznoszeniem warowni dokoła tego miasta. Przemysł również się też fortyfikuje. (J. de S.-P.)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

LUDNOŚĆ WIELKIEJ BRYTANII. Rząd Angielski ogłosił temi czasy ciekawą klasyfikacyą urzędowego popisu ludności, dokonanego w połączonych Królestwach w roku 1851. Ten popis, różniący się istotnie od wszystkich poprzedzających, bogaty jest w szczegóły dotyczące się wieku, płci, wiary i zatrudnień rozmaitych mieszkańców pomienionych Królestw. Obmyślono liczne podziały dla zawarcia wszystkich class ludności w pewnych kategoryach odrębnych, które jasno pokazują względną i stosunkową ważność rozmaitych interesów i wymiary rozmaitych części, na które rozgałęziła się jedność narodowa.

Pierwsza klasa czyli kategoria, na czele której umieszczoną jest Królowa Wiktorya ze swą Rodziną, obejmuje wszystkie osoby, należące do zarządów: ogólnego lub miejscowych kraju. Ta kategoria liczy 71,191 osób, mających więcej nad lat 20 wieku. Po Królowej i osobach Rodziny, zapisane są wszystkie osoby, zajmujące jakibądź urząd u Dworu, potem Członkowie Izby Parów i Gmin, wszyscy urzędnicy służby cywilnej i arsenalowej, urzędnicy sądowi i zostający przy sądach, których liczba wynosi 2,302, urzędnicy i agenci policji, w liczbie 18,348. Ze wszystkich urzędników i oficyalistów tego działu 37,608 składają zarząd ogólny kraju, a 29,785, zarządy miejscowe.

Druga kategoria obejmuje ludzi, zajętych obroną kraju. Siła czynna, na której spoczywa ta obrona, jest w stosunku 1 na 158 mieszkańców. Na 100 osobach zapisanych w tej klasie, 68 są w służbie czynnej, a 32 w dymissji lub na urlopie; ten stosunek obejmuje tak rangowe jak i nierangowe stopnie.

Trzecia klasa zawiera członków trzech professyj uczonych: lekarzy, prawników i duchownych. Ogół tej klasy jest 110,730 osób, czyli około 37,000 na każdą professyą. Jest 17,624 pastorów protestantskich wszelkich nazwań; duchownych katolickich, licząc w to kilkunastu zakonników, kilkunastu biskupów, wszystkich jezuitów i jednego kardynała, jest niewięcej nad 1,093. Palestra składa się z 3,111 mecenasów; jest nadto 13,256 adwokatów, patronów, notaryuszów i t. d. Doktorów medycyny liczy się 2,328, zaś lekarzy innych stopni, czyli urzędników zdrowia, 15,163.

W czwartym dziele mieszczą się wszyscy, których przedmiotem są literatura i sztuka. Pisarze, publicyści, literaci, są w liczbie 2,886; nadto jest 8,600 artystów, architektów i t. p. Nadto 496 profesorów rozmaitych nauk, 34,378 nauczycieli, mistrzów pensyj i szkół; 49,693 mistrzyń pensyj,

mistrzyń szkół i pod-mistrzyń. Liczy się nadto 21,373 mistrzyń domowych, czyli guwernantek.

Do piątego działu policzono kobiety zamężne, które, bez żadnego zatrudnienia przemysłowego lub artystycznego, zajmują się wyłącznie gospodarstwem domowym. Takich jest 2,596,143. Dodając do nich 865,581 takich, które prócz tego mają pewne inne zatrudnienia, ogół wyniesie 3,461,524 tej klasy mężatek. Ta klasa zawiera też wdowy, których jest 795,590.

W szóstej klasie zapisane są te wszystkie osoby, których powołaniem jest częstować innych, ubierać i oddawać im usługi osobiste. W ogóle ludności Brytańskiej jest 28,881 otrzymujących gospody, oberżystów i karczmarzy. Służących wszelkiego stanu mężczyzn 133,626, kobiet 905,165, z których trzecia część ma mniej niż 20 lat wieku. Cech szewski liczy 270,000 osób, krawiecki prawie tyleż. Jest 72,940 szwaczek, 12,769 korsetnic; ogół tego szóstego działu obejmuje 2,420,173 osoby.

Do siódmego działu zaliczeni są kapitaliści i wszyscy ci, którzy kupują, sprzedają, wypożyczają lub wynajmują pieniądze, domy, lub towary. Nie więcej nad 106 mężczyzn i 101 kobieta, objawili się być prostymi kapitalistami; ale jest 10,103 kupców czyli handlarzy, 43,741 ofycjalistów handlowych (commis) mężczyzn, i 19 kobiet, utrzymujących się. Nadto liczy się 9,395 podróżujących ofycjalistów handlowych mężczyzn i 14 kobiet.

Przemysłowość transportowa składa klasę ósmą i liczy 285,086 mężczyzn i 100,345 młodych chłopców. Jest 1,597 kobiet, trudniących się pobieraniem opłat na rogatkach.

Gospodarze rolni, drwale i ogrodnicy należą do działu dziewiątego. Całkowita cyfra osób wynosi w niej 2,390,568, z których 385,193 młodych chłopców, niemających lat 20 wieku. Pomiedzy temi, co mają więcej nad lat 20, liczy się 277,816 fermerów i dzierżawiących ogrody, 824,587 wyrobników dziennych i 109,452 parobków. Dziewki folwarczne są w liczbie 27,986. Ta dziewiąta klasa obejmuje w sobie czwartą część dołącznej ludności Wielkiej Brytanii.

Dziesiąta klasa obejmuje tych, co mają do czynienia ze zwierzętami, jako rostrucharze, konowały i t. p. W ogóle kategoria ta liczy 100,262 osób. Do niej należą też ludzie trudniący się wytepianiem zwierząt szkodliwych i sprzedający w tym celu rozmaite trucizny. Takich jest 2,072.

Mechanicy i rzemieślnicy, etc. składają jedenastą, dwunastą, trzynastą i czternastą klasę; doliczając do niej tych, co się trudnią sprzedażą płodów królestw zwierzęcego, roślinnego lub kopalnego, wychodzi cyfra 2,250,269 mężczyzn i 550,750 kobiet, prócz 115,960 młodych chłopców i 299,328 młodych dziewcząt.

W piętnastej klasie zamieszczono, jako trudniących się przedmiotami nieoznaczonemi, lub nie podchodzącemi pod zaden z poprzedzających podziałów, 367,472 mężczyzn i 9,079 kobiet.

Szesnasta klasa zawiera 10,604 mężczyzn, żyjących ze stałego określonego dochodu, lub niemających żadnego objawionego sposobu do życia, tu się liczy 15,518 kobiet i 25,032 mężczyzn żyjących z pensyj, oraz 131,225 kobiet.

W siedemnastym dziale są osoby będące ciężarem dla kraju. 157,402 osoby są zapisane na liście ubogich, pomieszanych, uwięzionych, pobierających wsparcia i włócęgów. Nadto nie dali żadnych objaśnień co do swego stanu i środków utrzymania 76,250 mężczyzn i 108,814 kobiet.

Ogólna liczba ubogich, znajdujących się w zakładach Dobroczynności, jest 126,488 w Anglii i Xięztwie Wallii. Ta cyfra tak się ma do cyfry całej ludności, jak 1 do 142. Wyżej powiedziano, że stosunek ludzi użytych do obrony kraju, jest jak 1 do 158. Zdawałoby się z tego zbliżenia, że każdy spożywacz nie przysparzający, (konsument nie nie produkujący), zradza w społeczności drugiego takiegoż, równie nieplodnego spożywacza.

Więzienia karne i więzienia za długi mają 26,855 więźniów; jest to 1 na 785 mieszkańców.

Domy pomieszanych na umyśle mają 18,803 wariatów i idiotów. Stosunek ich jest: 1 na 1,115 mieszkańców.

Popis powyższy, dokonany z największą ścisłością i staraniem, będzie szacownym punktem wyjścia dla przyszłych prawodawców i ekonomistów. Przez porównanie tych cyfr, z cyframi mającemi się otrzymywać co lat dziesięć, łatwo będzie wskazać z matematyczną pewnością dobre lub złe wpływy tego lub owego prawa, tego lub owego administracyjnego środka, na pomyślność i moralność narodu.

Oto są szczegóły strasznego pożaru w Newcastle, o którym była wzmianka w przeszłym N^o Tygodnika:

Ogień wszczął się około 1 godziny po północy w fabryce wyrobów wełnianych PP. Wilson i syn, w Gateshead, na jednym z wybrzeży rzeki Tyne.

Pomimo śpiesznego ratunku i największych wysiłków, pożar wprędce doszedł do składu siarki i saletry, w którym nadto znajdowało się siedm tonn prochu armatniego. Wielki tłum ciekawych był się zbiegł na pożar, kiedy prochownia wyleciała na powietrze, wstrząsając ziemię na 20 mil angielskich promienia i rozrzucając sam pożar na cały otaczający kwartał.

Wielka liczba osób została zagrzebana pod palącemi się gruzami; między innymi rozsadzona była kaplica obrządku gallikańskiego. Rozpłomienione materiały przebyły rzekę i udzieliły pożar całej ogromnej linii magazynów, stojącej na przeciwnym brzegu i wprędce cały ten kwartał zamienił się w ogromne ognisko.

Scena, która ztąd nastąpiła, przechodzi wszelkie opisanie. Z obu stron rzeki rozlało się morze ognia. Ulice napelnily się parą gorejącej siarki, tak iż ludzie padali jak muchy, zaduszeni temi wyziewami, kto zaś mógł, uciekał co temu za

miasto, w którym klęska nieprzestawała się wzmagać. Umysłne pociągi dróg żelaznych rozjechały się do miast pobliskich po ratunek. Z portu Shields przywieziono ogromną machinę do gaszenia i szczęściem o godzinie 8 wieczorem zdołano wstrzymać postępy ognia. Niepodobna w tej chwili ocenić całą rozciągłość szkody. Kościół św. Maryi został w części zniszczony; wszystkie grobowce na smętarzu połamane, ani jedna szyba w kwartale Gateshead nie została. Miasto wygląda jak po wzięciu szturmem i splądrowaniu przez nieprzyjaciela.

Ratusz miasta Newcastle mocno ucierpiał, równie jak Biuro telegrafu i większa część magazynów. Kościół WW. Świętych, Poczta listowa, Biura gazet *Courant*, *Chronicle* i *Observer* wielki szwank poniosły. Mechanizm zegara nocnego zniszczony, ale skazówki pozostały, ukazując, że wybuch prochu nastąpił o godzinie 3 minucie 10. W chwili wybuchu most kamienny Newcastle'ski zadrżał, jakby był wiszący, i wody rzeki podniosły się jak od gwałtownej burzy. Niepodobna sobie wystawić sceny spustoszenia, która za wystrzałem nastąpiła.

O godz. 8 wieczorem pożar wszczął się na nowo w tartaku PP. Davison w Gateshead.

Rada Muncypalna zebrała się dla wyznaczenia Komisji do obmyślenia środków wsparcia nieszczęśliwych, pozostałych bez dachu i chleba. Złożono natychmiast 615 funt. st. (15,400 franków). Rada kwartału Gateshead przedsięwzięła stosowne środki. Wysłano depeszę do Ministra Spraw Wewnętrznych lorda Palmerston, prosząc o przysłanie urzędnika śledczego, dla pomocy władzom miejscowym ku odkryciu przyczyny pożaru.

Wiadomo że w Anglii, od niejakiego czasu, daje się czuć niedostatek zwykłego materiału do robienia papieru. To dało powód do szukania rozmaitych surrogatów dla zastąpienia *gałganów*, a z kolei podało myśl, azali nie możnaby papieru już drukowanego tak oczyścić, iżby mógł służyć do nowego użycia. To odkrycie zostało uczynione przez P. C. M. Archer. Píše on do dziennika *Athenaeum*, że po długich poszukiwaniach, znalazł nakoniec sposób tak skutecznego i tak taniego zdejmowania druku z papieru, iż, ze względu na niezmiernie ilości niepotrzebnych druków, odkrycie jego może się uważać prawie za wyrównujące samej fabrykacji. P. Archer otrzymał przywilej od Rządu i podejmuje się wszelką makulaturę zamieniać na papier czysty, zupełnie zdalny do użycia w drukarniach.

Gazeta Lyonńska *Salut Public* zawiera następnę opowiadania: «P. G. . . ., majster kunsztu mularskiego, zajmując się pokryciem nowozbudowanego domu dachówką, zwaną *etruską*, zauważał młodego jednego czeladnika, który bardzo niezręcznie spełniał tę robotę, niemając w niej wprawy, za co go ostro upomniął. Młody mularz mocno uczył te wy-

rzuty, był przez cały dzień smutny i milczący; nieodpowiadając na żarty swych towarzyszy, wcześniej wieczorem poszedł na spoczynek, i wprędce głęboko zasnął. O północy towarzysze jego posłyszeli szelest; zrazu mniemali że to są złodzieje, ale z podziwieniem ujrzeli, że to był młody czeladnik, który, zabrawszy potrzebne narzędzia, wyszedł na dach przez okno poddasza, i tam jął przerabiać swoją dzienną robotę, układając na nowo dachówki z wielkim staraniem i dokładnością. Na żadne wołania nie odpowiadał, a po godzinie wrócił i położył się znowu. Nazajutrz nic nie pamiętał co w nocy czynił. Pokazało się że jest *snochodem*, (somnambule), czyli, jak dawniej mówiono, człowiekiem *chodzącym po więźcu* i że w swém jasnowidzeniu doskonale zrobił to, co na jawie dokonywał bardzo niezręcznie i za co był strofowany.

W gazetach Amerykańskich z pierwszej połowy Września, czytamy: «Przed kilku tygodniami żona niejakiego Horton, mieszkająca w chatce położonej przy samej drodze żelaznej linii Erie (w Stanach Zjednoczonych), ujrzała wielkie drzewo upadające w poprzek kolei. Była to właśnie godzina, w której dwa pociągi osobowe miały się na tym punkcie skrzyżować. Z rzadką energiją, kobieta, oddawszy małej dziewczynce dziecko, które piersią karmiła, porywa siekierę, posyła po swego męża i usiłuje rozrąbać drzewo aby je ściągnąć z relsów. P. Horton, śpiesznie przybywszy, pracuje wspólnie z żoną, ale drzewo było zbyt grube, a czas naglił. Cóż więc czynić, żeby odwrócić niechybną katastrofę? Poczciwa para nie wiedziała co począć; Horton nie nie zdołał wymyślić, kiedy nagle, szczęśliwe natchnienie przychodzi jego żonie. Każę zdjąć mężowi spodnią odzież, która, według miejscowej mody jest koloru czerwonego, rozdziera ją napoły i jedną połowę daje mężowi, i każę mu biedz jak najdalej w jedną stronę, wywijając ponad głowę tą improwizowaną chorągwią, a sama toż czyni biegnąc w stronę przeciwną. Wprędce daje się słyszeć huk nadechodzących pociągów, i szybko się wzmagają z dwóch przeciwnych kierunków. Ale oto maszyniści postrzegli znak; dwa przeraźliwe poświsty przeszły powietrze—i oba pociągi nagle się zatrzymały. Srodek równie prosty jak dowcipny Pani Horton ocalał życie tysiąca podróżnych.

W nagrodę za taką usługę Kompanija drogi żelaznej przysłała jej przy liście podziękowania, suknią bławatną, kosztowny medal i bilety dożywotnie dla niej i męża na bezpłatne podróże po kolei między Erie i New-York.

Piszą z Rzymu do *Journal des Débats*, pod dniem 24 Września, że św. p. Kardynał Angelo Mai, prócz niewielkich zapisów na rzecz siostrzana swego i domowników, odkazał cały swój majątek dla ubogich rodzinnego kraju swego. Spadek ten jest znaczny. Kardynał zebrał niemałe summy za swe dzieła, ale najważniejszą część fortuny składa jego liczna biblioteka, wielkim kosztem zgromadzona. Szacują ją

na 70,000 piastrow (400,000 fr.) Testament zawiera warunek, stanowiący, że jeżeliby Rząd chciał ją nabyć, powinna mu być oddana za połowę ceny. Słychać, że Rząd nie skorzysta z przywileju i że ten piękny zbiór będzie przedany z licytacji. Byłaby to wielka nowina dla bibliofilów obu światów.

Miasto Sebastianburg, w okręgu Santz, w Czechach, zostało prawie całkiem zniszczone w połowie Września pożarem, sprawionym przez dzieci, które, znalazłszy się same, bawiły się zapalkami fosforycznymi, zapalając je przez potarcie i rzucając w słomę, przygotowaną w znacznej ilości do pakowania towarów. Prócz domów, z którymi przeszło 600 osób straciły całe swe mienie, zgorzał kościół, ratusz, komora celna i dwie szkoły publiczne.

Z powodu zbliżającej się stosownej ku temu pory roku, odświeżamy tu wiadomość dawniej już daną w Tygodniku o ciekawem ogrodniczym doświadczeniu: Za nadejściem późnej jesieni, drzewka-dziczki cytrynowe, które po wielu domach zwykły się pielęgnować w naczyniach, wynieść do lochu, lub mało ocieplanego pokoju, (jak galerie, spiżarnie, i t. p.) gdzieby drzewko mogło przez zimę bez zmarznięcia wypocząć i utracić stare liście. Nie wyjmując z wazonu, odgrzebać ziemię z ponad korzeni, i obłożwszy takowe połową świeżej rozerznętej cytryny, z całym sokiem i pestkami, przykryć znowu ziemią. Drugą połowę cytryny zachować w wodzie, i tą wodą po niewiele polewać wazon, mianowicie z dziesiątek razy w ciągu zimy. Za nadejściem wiosny, płonka taka wydawać będzie kwiaty i owoce, jakby była zaszczipiona od rodzajnej cytryny.

Ogłosiwszy to doświadczenie przed kilku laty, prosiliśmy czytelników naszych, pielęgnujących rośliny, iżby je sprawdzili i o skutku donieśli raczyli. Dotąd nie odebraliśmy żadnej o tym odezwy. A wszakże przedmiot ten bardzo ważne zdaje się rokować wypadki. Sprawdziwszy próby na płonkach Cytryny, możnaby je z łatwością rozciągnąć i na płonki Pomarańczy, niemniej pospolite wazonowe drzewka; być też może, iż to odkrycie dałoby się zastosować do wszystkich dziczek owocowych, nietylko cieplarnianych ale i gruntowych, zastępując szczepienie i oczkowanie; każdy oceni jak ważnym byłoby to zastosowanie.

P Draszusow pisze do Gazety Moskiewskiej:

„Odbieram dziś, od P. Gusiew, Pomocnika przy Obserwatorium Wileńskim list, donoszący o odkryciu przez niego, wieczorem 9 Września, komety w konstellacji Wielkiej Niedźwiedzicy, na południo-zachód od gwiazdy α , przy gwiaz-

dzie 5 wielkości, zapisanej w katalogu *British Association*, pod № 3531. Kometa w swym łuku przedstawia się w postaci mgły dość jasnej; ma około czterech minut średnicy, bieży w kierunku Południo-Wschodu. (24 Września).

Później P. Draszusow napisał do tejże gazety: „Kometa postrzeżona 9 (21) Września w Wilnie, była przed tem jeszcze odkryta i obserwowana w Berlinie 31 Sierpnia (12 Września.) Podług efemerydy Brunsza, obrachowanej w przypuszczeniu biegu parabolicznego, powinna ona przejść przez perihelją, (najbliższa odległość od Słońca), w dniu 15 (27) Października. Jest to czwarta z rzędu kometa, odkryta w roku 1854.

KURS WEXLOWY, PIENIĘŻNY I AKCYOWY.

S.-Petersburg, 5 Października.

Za rubel srebrny:

Na Londyn.	na 3 m. 36 $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$ pens.
Amsterdam.	— 175 $\frac{1}{2}$, 176 $\frac{1}{2}$ cens.
Hamburg.	— 31 $\frac{1}{16}$ szel.
Paryż.	— 375, 377 cent.

A K C Y E.

Kompanii Rossyjsko-Amerykańskiej.	230.
— 1, Zabezpieczenia od ognia.	615.
— Żeglugi parowej po Woldze	185.
— Wód mineralnych sztucznych	—
— 2, Zabezpieczenia od ognia.	53 $\frac{1}{2}$.
— Oświecenia gazem	68.
— Przędzalni bawełny	225.
— Zabezpieczenia życia.	82.
— Carewskiej fabryki perkalów	140.
— Carskosielskiej Drogi żelaznej.	71.
— Zastawu rzeczy wielkiej objętości.	40.
— Rossyjskiej, zabezp. żeglugi morskiej i rzecznej.	—
— Salamandry, zabez. od ognia.	455.
— Nadzieźda, zabez. żeglugi	95 $\frac{1}{2}$.
— Kopalni Suksuńskich	—

Позволяется печатать. 7 Октября 1854 года. Ценсоръ Н. Ахматовъ.

W DRUKARNI WOJENNEJ.